

КРЫВІНКА

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

ЖНІВЕНЬ

№ 11 (112)

2012 год

“Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай”.

Ул. Караткевіч.

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

КАМУ ПАТРЭБНЫ ТАКІЯ ВЫБАРЫ?

23-га верасня адбудуцца чарговыя выбары ў Палату Прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь. У любой дэмакратычнай краіне выбары з’яўляюцца падзеяй велізарнай важнасці. Бо ад дэмакратычна праведзеных выбараў наўпрост залежыць, хто трапіць у орган, які ажыўляе палітычнае жыццё краіны. Які генеруе новыя ідэі і ажыццяўляе іх урэчаісненне. То бок, залежаць усе перамены ў лепшы бок. Калі ж дэпутатамі ў Палату выбіраюцца ці прызначваюцца людзі інэртныя, абачлівыя ці баязлівыя, то гэта адбіваецца на жыцці ўсёй краіны краіне негатыўна.

Беларуская выбарчая сістэма пабудавана так, што яна поўнаасцю выключае перамогу на выбарах людзей, чые погля-

ды не супадаюць з поглядамі галоўнага чыноўніка. І, наадварот, з’яўленае святло ўключана тым дэпутатам, хто сваёй “працай” засведчыў лаяльнасць да існай улады і поўную адсутнасць сваёй думкі. Гэта выбарчая сістэма адпрацоўвалася гадамі і паказала сваю абсалютную дзеяздольнасць, калі справа датычылася “не пушчаць” да вярхоўнай улады непажаданых персон.

А пакутуе ад такой сістэмы шараговы беларус. Ён, добра захмялелы ці замораны цяжкой працай, выдатна разумее, што яго падмануць і ў чарговы раз. А таму на тыя выбары, да якіх ён нутром чую антыпатыю, яму глыбока пляваць. Але ж ягоныя непасрэдныя і вышэйшыя начальнікі пагражаюць яму, што забяруць ягоныя

апошнія свабоды. І ён здаецца: ідзе на выбарчы ўчастак і, часцей за ўсё датэрмінова, галасуе. Потым у кампаніі сваіх сяброў-сабутыльнікаў адзначае гэтае “свята”, каб назаўтра прачнуцца ў той жа краіне з тым жа чыноўніцка-паліцэйскім тварам, з тымі ж правамі і свабодамі.

Мы будзем бясконца карміць чыноўнікаў, пакуль не зразумеем, што жыць можна інакш – па-чалавечы. Працаваць – на сябе, а не на дзяржаву з мардатым абліччам таго ж чыноўніка. Выхоўваць сваіх дзетак па-еўрапейску, а не на каланіяльнай мове, якая кладзе адбітак на ўвесь унутраны свет чалавека. Вывучаць праўдзівую гісторыю сваёй роднай Беларусі, а не Расейскай імперыі, чэрпаючы адтуль

аптымізм і натхненне. Рэгулярна наведваць тую ж Еўропу, каб дакранацца да яе заваёў і магучага пласта культуры, у чым нам пакуль што адмоўлена.

Нам не патрэбны такія выбары, калі ў іх удзельнічае адзіны дэпутат, які працуе чыноўнікам у суседнім раёне ці ў вобласці. Усё, на што ён здатны, мы ведаем на прыкладзе А.І.Міхалевіча. Павіншаваць у газеце з чарговым святам. Разрэзаць чырвоную стужку на адрамантаваным за бюджэтныя сродкі аб’екце. Сабраць у былым ленынскім пакоі дзесятак ветэранаў і БРСМ-аўцаў, каб пазнаёміць іх з палітыкай Лукашэнкі. Вос і ўсё.

І гэта ўсё даволі ўжо абрыдла.

Г.Станкевіч.

“НУ ДЗЕ Ж ТЫЯ СВЕТЛЫЯ ДАЛІ?..”

На плошчы шматлюднай і ў зале Карціць запытацца адно:
Ну дзе ж тыя светлыя далі,
Што нам абяцалі даўно?

Дзе той небывалы дастатак,
Што сам так і просіцца ў рот?
Нібыта разгублены статак,
Стаім і чакаем даброт.

Душа перапоўнена сумам,
І сэрца шчыміць па начах.
Жыццё прымушае нас думаць,
А час прывучае маўчаць.

І цешым надзеяй слабою
Мы долю сваю з году ў год,
Што змяняцца самі сабою
І час,
І жыццё,
І народ...

Генадзь Бураўкін.

СЕЛЬСКАЯ ГАСПАДАРКА

ЭХ, КАЛГАСЫ...

Калі мне патэлефанавалі з калгаса і прапанавалі пайсці аператарам на новую сушылку ў Верхнім Крывіне, я б палічыў гэта ўсё за няўдалы жарт, калі б не ведаў калгаснай рэчаіснасці. Ад прапановы адмовіўся, бо ведаў, што сутнасць сельгаспрадпрыемстваў за тыя 16 гадоў, што я там не працую, ні на ёту не змянілася. Я таму і пакінуў калгас, што не веру ў здольнасць да яголага рэфармавання. Але цікаўнасць узляла верх, і праз колькі дзён я наведаў верхнякрывінскую зернасушыльную гаспадарку.

Першае, што кінулася ў вочы, калі я збочыў да мехдвара, гэта адсутнасць з аднаго боку згароды, якую паставілі летась. Знялі яе таму, што тут было так вузка, што камбайны не маглі размінуцца з сустрэчнымі машынамі. Здалёку бачны горы збожжа, што ляжаць дзе толькі магчыма цалкам пад адкрытым небам. Месцамі збожжа ляжыць краямі куч на пяску. (Адну з такіх гор вы можаце пабачыць на заднім плане здымка ў раённай газеце за №62 ад трэцяга жніўня на першай старонцы. Зерне тут пасыпана проста на пляцоўцы каля аўтамабільных боксаў. Яго жоўты колер кантрастна выдзяляецца на зялёным фоне дзвярэй.) Па маіх падліках, колькасць зерня на ўсіх пляцоўках у Верхнім Крывіне складала на 1-е жніўня не менш за 500 тон. На пачатак жніўня “Наватар” намалаціў каля 5 000 тон зерня. Былі дні, калі зерня ад камбайнаў паступала па 800 тон за дзень. Гэта не дзіва, бо колькасць камбайнаў у гаспадарцы – 19. А вось з сушылкамі тут поўны завал. Тая новая, на якую мяне сваталі аператарам, так і стаяла незапушчанай. Каля яе ляжыць гара збожжа. Тут жа працуюць будаўнікі, якія кладуць бардзю-

ры, робяць вагі і штосьці яшчэ. Як заўсёды, ім не хапіла тыдзень-другі, каб падрыхтавацца да ўборкі. А вагі для гаспадаркі патрэбны як паветра. І цяпер, калі іх няма, машынам прыходзіцца ездзіць ўзважвацца далёка, губляючы час і марнуучы паліва. Бяда і з збожжасховішчамі. Гаспадарцы ў першую чаргу патрэбны вялікі цэнтральны склад, куды б лёгка мог зайсці любы аўтамабіль. Тыя, што маюцца ў наяўнасці, малыя і састарэлыя, і маральна і фізічна. Колькі ручной работы прыходзілася рабіць нам у гэтых маленькіх сховішчах без усялякай механізацыі! У той жа Нямеччыне кожны земляроб мае маленькі пнеўматранспарцёр, які перамяшчае зерне паветрам. У нас і сёння шуфель, мяшок ды мятла – асноўныя аtryбут падсобнага работніка.

Сёлета ж зусім рэальна адвозіць змалочанае збожжа проста на склад, без сушкі. Тэмпература паветра і надвор’е таму спрыяе. Так і робяць сапраўдныя гаспадары, эканомячы паліва. Толькі такога сховішча пакуль што няма.

Дахаты я вяртаўся без настрою. Тое, што я ўбачыў зусім не надавала аптымізму. Я ўпэўніўся, што сутнасць калгасаў за тых пятнаццаць гадоў, што я там не працую, аніяк не змянілася. Яшчэ больш пагоршыла настрой дарожная абочына, што была спрэс усыпана зернем. Хтосьці яго пасеяў, хтосьці малаціў, хтосьці вазіў, а вось на кожным кроку бачыш негаспадарскія да яго адносіны. Таму што яно нічыё. І пакуль яго размелюць і давязучь да жывёлаводаў, значная частка яго знікне невядома куды. І мы ўсе зноў будзем мець хлеб і мяса па рэкордных цэнах.

Г.Станкевіч.

НАША ЖЫЦЦЁ

Да крынічкі па вадзіцу

Пра нізкую якасць вады ў Бешанковічах гаворыцца ўжо не адзін год. Магчыма, у нейкім мікрараёне яна за гэты час крыху і падвысілася. Але ў асноўным праблема так і не вырашана. Пра тое сведчыць дарога да крынічкі, што знаходзіцца на беразе Крывінкі за раённай бальніцай у пяцістах кроках убок ад шашы. У любую пару года яна шматгалася і бойкая. Людзі, якім абрыдлі бясконцыя скаргі на нізкую якасць вады, едуць сюды штодзень па крышталёва чыстую ваду. Дарогу да крынічкі даўно ўшчэнт пабілі, яна ніколі не бачыла грэйдара. Бо некалькі дзесяткаў, а, магчыма, і сотняў аўтамабіляў, найчасцей легкавікоў, штодзень калыхаюцца па ёй за самым неабходным для жыцця. Той, хто не мае аўта, ці шкадуе свайго сябра, едзе сюды на ровары з каністрамі. У плане абслугоўвання мясцовага ДРСУ гэтай лясной дарогі няма. Увесну і ўвосень шматлікія калдобіны на ёй залітыя вадой, але тое не спыняе людзей у іхным штодзённым клопаце.

Гады з два таму нарэшце зрабілі добраўпарадкаванне самой крынічкі – спуск да яе. Гэта складаная зварная канструкцыя, якая ўтрымлівае 42 ступенькі і тры пляцоўкі з металёвымі поручнямі,

пераадолеўшы якія вы спусціцеся да вады. Яна проста ліецца праз кавалак поліэтыленавай трубы, што ўмураваны ў каменную кладку. Цяпер не трэба караскацца па слізкім схіле, з рызыкай штосьці сабе зламаць. Але, думаецца, даўно пара зрабіць над крынічкай штосьці накшталт даху. Яна гэта заслужыла. А яшчэ над ступенькамі можна было зрабіць крытую галерэю. Бо ўзімку ступенькі даволі слізкія і небяспечныя. Праўда, пры існай уладзе гэта будзе амаль што фантастычны праект.

Пляцоўка побач з крынічкай, дзе разварочваюцца аўтамабілі, нагадвае сабой маленькі сметнік. Тут і абгорткі ад розных пакункаў, недапалкі і бутэлькі, карцей кажучы, як і паўсюль, дзе спыніўся беларус. Ёсць нагода паставіць тут кантэйнеры для смецця і рэгулярна іх апаражняць.

Многія думаюць, што ўсё пералічанае тут патрабуе вялізных выдаткаў ці зробіцца само сабой. Але ж выдаткі тут мізэрныя, непараўнальныя з затратамі на будаўніцтва АЭС ці нават жывёлаводчага комплекса. Проста трэба выканаць праект добраўпарадкавання і ўключыць яго ў план наступнага году.

Л.Паўлава.

“КРЫВІНКА” Ў ІНТЭРНЭЦЕ

У сувязі з праблемай размяшчэння газеты “Крывінка” на партале <http://haradok.belarda.org/> наша газета стала будзе размяшчацца на партале <http://kamunikat.org/>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: <http://kamunikat.org/kryvinka.html>, што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання.

АБ’ЯВА

• **Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць, то патэлефануйце.**

• **Рэдакцыя «Крывінкі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.**

• **Калі парушаны вашы правы спажываца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».**

• **Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабяравых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.**

НАШЫ ЗАРОБКІ

ШТО АД НАС ХАВАЮЦЬ

У раёнцы ад 31-га ліпеня апублікавана чарговая справаздача раённага аддзела статыстыкі. Усе лічбы, якія ён там прыводзіць, прыведзены ў беларускіх рублях. А гэта мільёны і мільёны, з якімі многім так складана аперыраваць і параўноўваць. Таму я пералічыў іх на даляры. Тым больш, што нам як манны нябеснай вось-вось абяцаюць сярэдні 500-даляравы заробак.

Дык вось, сярэдні налічаны за паўгода (студзень – чэрвень 2012-га года) заробак працаўнікоў Бешанковіцкага раёна склаў роўна 290 даляраў. У чэрвені ж ён склаў ужо 343 даляры.

Сярэднемесячны заробак за чэрвень 2012-га па асобных відах эканамічнай дзейнасці склаў у далярах ЗША па курсу 8 400 рублёў за 1 даляр наступныя лічбы:

Сельская гаспадарка, паляванне і лясная гаспадарка	336
Прамысловасць	353
Будаўніцтва	432
Гандаль, рамонт аўта, бытавых вырабаў і прадметаў карыстання	313
Вытворчасць і размеркаванне электраэнергіі, газа і вады	376
Гатэлі і рэстараны	229
Транспарт і сувязь	306
Адукацыя	299
Ахова здароўя і прадстаўленне сацыяльных паслуг	317
Камунальныя, сацыяльныя і персанальныя паслугі	227
Дзейнасць у сферы культуры	216

Я патэлефанаваў у аддзел статыстыкі і пацікавіўся, чаму ў справаздачы няма асобна заробка ў галіне сферы кіравання і банкаўскай дзейнасці, як гэта давалася раней. Мне патлумачылі, што форму для справаздачы дасылае вобласць. Але для раённага кіраўніцтва статыстычны аддзел робіць і іншыя паказчыкі, якімі цікаўлюся я. На мой запыт, ці мог бы я даведацца пра тыя лічбы, адказ мне быў дадзены адмоўна.

Вядома паказка, што статыстыка падобна да міні-спадніцы. Яна многае паказвае, але галоўнае закрывае. Тое галоўнае, што закрывае для нас наша кіраўніцтва, гэта факт, што іхняя зарплата ў два і болей разоў вышэйшая за нашы заробкі. Толькі гэтым я магу патлумачыць той факт, чаму гэтай інфармацыяй нявыгодна дзяліцца з народам. Пэўна, баяцца сацыяльнага выбуху.

М.Васільеў.

ЗМАГАННЕ ЗА МОВУ

БЕЛАРУСЫ, АДГУКНІЦЕСЯ!

Не за гарамі першага верасня. І хоць колькасць першакласнікаў у раёне няўхільна змяншаецца, каля сотні з іх пойдзе сёлета ў школу. Вось толькі на беларускай мове навучацца будуць лічаныя адзінкі. Бо беларускамоўныя школы засталіся ў некаторых вёсках, а ў гарадскіх навучанне вядзецца спрэс парасейску. І змяняць сітуацыю зверху не спяшаюцца, матывуючы тым, што ў нас дзве дзяржаўныя мовы. Але калі бацькі захочуць, каб іхняе дзіця вучылася па-беларуску, тады чыноўнікі абавязаны адчыніць такі клас і ў райцэнтры.

“Крывінка” звяртаецца да бацькоў тых дзетак, хто хацеў бы, каб наша род-

ная мова не знікла. Хто лічыць, што дзяржава ў асобе Лукашэнкі праводзіць няправільную, заганную палітыку ў адносінах да мовы. Хто не пагаджаецца з дыскрэдытацыяй усяго беларускага. Усе, хто неабыхавы да роднага слова, мусяць патэлефанаваць на нумар рэдакцыі, і мы вам дапаможам, каб ваша дзіцяці атрымала магчымасць вучыцца па-беларуску. Нават калі такія жадаючы будзе хоць адзін, мясцовыя ўлады павінны арганізаваць навучанне. Зразумела, што бацькі павінны паказаць пры гэтым сваю стойкасць і непахіснасць. Бо на вас будзе аказаны ціск і зроблена ўсё, каб вы адмовіліся ад

свайго жадання. І галоўныя аргументы чыноўнікаў тыя, што беларуская мова нам непатрэбна, што з ёй складаней паступіць у ВУЗы і г.д.

Даруючы вашаму дзіцяці родную мову, вы самі зможаце разам з ім дакрануцца да нашых каранёў, адчуць глыбінную повязь са сваімі продкамі. Гэта гарантавана засцеражэ вашае дзіцяці ад слізкіх шляхоў, на якія трапляюць найчасцей тыя, для каго словы “бацькаўшчына” і “спадчына” нічога не значаць.

А расейскай мове вашых дзетак усё-роўна навучыць тэлевізар і вуліца.

Г.Станкевіч.

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

СЦЯЖЫНЫ, ЯКІМІ МЫ КРОЧЫМ

Жыхары вуліцы імя Чарняхоўскага добра ведаюць найкарацейшы шлях да раённай лякарні. Для гэтага ім трэба спусціцца ўніз па вуліцы імя Калініна да райветстанцыі, потым павярнуць улева на вуліцу імя Міхурына. Затым, збочыўшы з яе ўправа, праз парк імя Ткачэнкі па сцяжынцы выйсці да шашы, што вядзе на Віцебск, перакуліўшыся праз якую трапіш проста да больніцы. Увесь гэты шлях для пешахода займае прыкладна 15 ці 20 хвілінаў.

Менавіта гэтым шляхам і карыстаецца бальшыня насельнікаў паўднёва-усходняй часткі Бешанковічаў, а гэта больш за тысячу чалавек. Ён карацейшы за “правільны” шлях уздоўж шашы амаль на цэлы кіламетр, а таму людзі ахвотна ім карыстаюцца. Але на гэтым шляху існуе адна перашкода. Справа ў тым, што ўвесну і ўвосень заключныя адрэзак

гэтага маршруту пераўтвараецца ў непраходную, залітую вадой паласу перашкод. Я маю на ўвазе сцяжыну праз парк. Каб абысці ваду, што трапляе сюды з блізкага балота, гэта сцяжына распадаецца тады на мноства сцежачак, рухацца па якіх усіх небяспечна – мокра і слізка. Ды і ўлетку ісці ці ехаць на ровары па сцяжынках не вельмі зручна: карэнні дрэў, якія выпіраюць з зямлі, патрабуюць пастаяннай увагі.

Увесь небяспечны адрэзак складае прыкладна 300 метраў даўжыні. Яго можна было б лёгка зрабіць усапагодным, прыгодным для карыстання і вясной і восенню. Але, нашы чыноўнікі, што працуюць у райвыканкаме ці народных дэпутаты, што рэгулярна абіраюцца прызначаюцца чыноўнікамі ў райсавет, не ходзяць пешшу. Іхнія спешчаныя целы так прывыклі да крэслаў аўтамабіляў,

што яны ці то забыліся, ці то зусім не ведаюць пра існаванне той сцяжыны.

Спадары чыноўнікі! Зрабіце хоць адзін падарунак для людзей у наш складаны час. Унясіце ў план на наступны год дабраўпарадкаванне той трохсотмятровай сцяжыны. Адшукайце ў бяздонных “закрамах родзіны” паўсотні кубоў пяску і столькі ж асфальту, а таксама дзве ці тры трубы-пераезды. Зрабіце на справе добрую справу.

Паважаны спадар Пянькоўскі! Вазьміце пад свой асабісты кантроль будаўніцтва гэтага нескладанага ў параўнанні з жывёлаводчымі комплексамі архітэктурнага збудавання. Увекавечце сваё імя на мапе Бешанковічаў. Няхай пасля вашага зыходу з раёна застанеца хоць “сцежка Пянькоўскага”.

Г.Станкевіч.

ЗМЕНИМ ЖЫЦЦЁ ДА ЛЕПШАГА

Увосень 2012-га года новаабраным парламентам Рэспублікі Беларусь будзе прыняты Закон “Аб ахове здароўя” у новай рэдакцыі. Групаі грамадзян Рэспублікі Беларусь ужо сёння арганізаваны збор подпісаў за некаторыя змены ў існуючым Законе.

Размова ідзе пра штучнае перарыванне цяжарнасці (аборты). Існуючая рэдакцыя Закона ўтрымлівае палажэнні,

згодна якім цяжарнасць магчыма перарваць пры тэрміне не большым за 12 тыдняў. То бок тады, калі зародак ужо мае падабенства на чалавека.

Я таксама лічу, што перарыванне цяжарнасці ў такім узросце нагадвае ўзаконенае забойства. Мы ведаем, што ў Беларусі вельмі напружаная дэмаграфічная сітуацыя. Штогод мы скарачаемся на 30 – 40 000 чалавек. І столькі ж губляем, робя-

ЗЫРАЮЦЦА ПОДПІСЫ

чы ўзаконеныя забойствы. Спыніць гэту тэндэнцыю можна, змяніўшы падыходы да штучнага перарывання цяжарнасці.

У прапануемай рэдакцыі Закона, за які збіраюцца подпісы, тэрмін цяжарнасці скарачаны да сямі тыдняў. Там акцэнтавана, што “штучнае перарыванне цяжарнасці пры адсутнасці медычных паказчыкаў можа праводзіцца па жаданні жанчыны пры тэрміне

цяжарнасці не больш сямі тыдняў. У жанчын, якія знаходзяцца ў шлюбе, пры наяўнасці пісьмовай згоды мужа. У непаўнагадовых жанчын – пры наяўнасці пісьмовай згоды абоіх бацькоў ці іх законнага прадстаўніка.”

Жадаючыя паставіць свае подпісы за новую рэдакцыю Закона могуць патэлефанаваць у рэдакцыю “Крывінкі”.

Г.Станкевіч.

ЛЮДЗІ, КРАІНЫ, ВАНДРОЎКІ

Падарожжа ў Еўропу

НАТАЛЛЯ БОНДАР ПРАЦУЕ ў БЕШАНКОВІЦКАЙ ШКОЛЕ МАСТАЦТВАЎ ВЫКЛАДЧЫКАМ МУЗЫКІ. СЁЛЕТА ў ЧЭРВЕНІ ЯНА НАВЕДАЛА ШВЕЦЫЮ. ПРА ГЭТУ КРАІНУ І СВАЕ ўРАЖАННІ ПАДЧАС ВАНДРОЎКІ НАТАЛЛЯ РАСПАВЯДАЕ ў СВАІХ ДАРОЖНЫХ НАТАТКАХ.

Мае сябры беларусы, якія запрасілі да сябе – гэта мой былы вучань Уладзімір са сваёй сям’ёю. Ён жыве ў Швецыі ўжо амаль 10 гадоў. Мае сябры добра валодаюць шведскай мовай і, уліўшыся у шведскі соцыум, прызвычаіліся да яго і вельмі ўтульна сябе там пачуваюць. Жывуць яны ў трохпакаёвай кватэры, якая мае дзве прыбіральні, ў прывабным раёне, аздобленым прыгожымі краявідамі, кветкамі, непаўторнымі і шматлікімі скандынаўскімі кам’ямі. Гэта так званае сацыяльнае жыллё, але ў планах Уладзіміра і ягонай сям’і набыццё асабістага дома дзе-небудзь на ўзбярэжжы. Толькі, падобна на тое, гэта аббудзецца не так ужо і хутка.

Каралеўства Швецыя – краіна ў Паўночнай Еўропе на Скандынаўскім паўвостраве. Форма кіравання – канстытуцыйная манархія. Назва яе пайшла ад стараскандынаўскага “SVEA” і “RIGE”, што ў перакладзе азначае – “краіна свеяў”. Па сваіх памерах Швецыя займае сярод іншых краін Заходняй Еўропы трэцяе месца (450 000 квадратных км), пасля Францыі і Іспаніі, а ўва ўсёй Еўропе – пятае. Тут пражывае каля 9 мільёнаў чалавек. Гётэборг – канечны пункт майго падарожжа ў Еўропу. У гэтым горадзе пражывае амаль мільён жыхароў.

Краіна ўразіла мяне найперш прысутнасцю жыхароў розных нацыянальнасцей, якія тут знайшлі сабе прытулак, і, па ўсяму бачна, шмат лепшы, чым на сваёй былой радзіме. На вуліцах вельмі шмат людзей з цёмным і чорным колерам скуры, жанчын у паранджы, вясёлых чорнаскурых дзяцей. Эміграцыя ў Швецыю, якая пачалася ў 20-м стагоддзі, сёння пераўтварыла яе ў краіну эмігрантаў. Цяперашняя Швецыя – гэта мультыкультурная краіна з сацыяльна разнародным грамадствам, якое ўключае ў сябе прадстаўнікоў розных этнасаў і культур. У 80-я гады мінулага стагоддзя тэрыторыю краіны пачалі запаўняць бежанцы з Ірану, Лівану, Сірыі, Турцыі, Эрытрэі. Потым пачаўся наплыв бежанцаў з Самалі і Косава. Каля 15 % насельніцтва Швецыі ці эмігравалі сюды, ці растуць у сем’ях эмігрантаў. На сённяшні дзень кожны пяты грамадзянін краіны мае замежнае паходжанне. Назіраецца павелічэнне прытоку эмігрантаў з Ірана, Румыніі, Балгарыі, Сербіі і Польшчы. Некаторыя з іх працуюць, але абсалютная большасць жыве на сацыяльныя выплаты, якія складаюць прыблізна ў месяц 5-7 мільёнаў нашых беларускіх рублёў.

Мой былы вучань, які закончыў Віцебскі музычны каледж і Беларускаю Акадэмію музыкі, вучыўся ў Гётэборгу ў Вышэйшай школе музыкі і цяпер працягвае сваё навучанне ў магістратуры. Мы наведалі гэтую навучальную ўстанову, і я пабачыла, якімі цудоўнымі інструментамі, мэбляй і сучаснай медыятэхнікай абсталяваныя класы. У кожным памяшканні стаяць раялі “Ямаха” ці “Стэйнвей”, і прычым настроенныя(!), што для нас было вядзімым здзіўленнем. (Бо не толькі парушаныя строй музычных інструментаў, але і наўпрост непрацуючая механіка, неадказваючыя клавішы сталі для беларускіх музыкаў невыноснай штодзённай адметнасцю. А калі трэба настроіць або парамантаваць нашыя, даўно зношаныя музычныя інструменты, рабіць гэта трэба за ўласныя грошы.)

У класах, дзе займаюцца арганам, стаяць вучэбныя арганы. Асобна існуе канцэртная арганная зала з вялікім канцэртным арганам, куды мы проста зайшлі, і нас ніхто не запытаў, куды мы ідзём, навошта і, наогул, хто мы такія. Мы ўключылі інструмент, мне прадэманстравалі ягоныя магчымасці. Мы нават сфатаграфаваліся побач з ім на памяць. Побач ёсць бібліятэка, дзе маецца асобны кабінет з раялем. Тут можна праіграць творы, ноты якіх ты выбраў у бібліятэцы.

Мой сябра працуе кантарам у лютэранскай царкве, хоць сам і з’яўляецца праваслаўным. Кантар – гэта чалавек, які адказвае за ўсё музычнае аздабленне не толькі ў час службаў, але ён павінен кожны раз праводзіць разнастайныя канцэрты, тэматыку якіх і змест вырашае сам, то бок ў выбары твораў яго ніхто не абмяжоўвае. Падчас маіх гасцінаў пад яго кіраўніцтвам адбыліся два канцэрты. На адным з іх гучала музыка І.С.Баха ў выкананні Валодзі і ягонага сябра, арганіста з іншай царквы. (Трэба сказаць, што тэхнічнае абсталяванне тут такое ж, як у нашай мінскай Акадэміі музыкі. То бок арган, шыкоўны раяль “Ямаха”, ёсць усе тэхнічныя сродкі.) На другім канцэрце іграў квартэт, які Валодзя арганізаваў з маладых музыкаў – прыгожых і сціплых шведаў. Гучала розная музыка западнаеўрапейскіх кампазітараў, і ў тым ліку шведскага кампазітара-жанчыны Андрэ, якая мне вельмі спадабалася. На канцэртах абавязкова прысутнічае пастар царквы, які цягам канцэрта выходзіў адзін-два разы і, трэба разумець, мовіў пропаведзь.

Н.Бондар.

(Працяг будзе)

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

БЕЛАРУСЫ ХОЧУЦЬ ЖЫЦЬ ПА ЕЎРАПЕЙСКІХ СТАНДАРТАХ

У ДЭМАКРАТЫЧНЫХ КАНДЫДАТАЎ ЁСЦЬ ШАНЦЫ НА ТОЕ, КАБ ПЕРАМАГЧЫ НА БУДУЧЫХ ВЫБАРАХ І СТАЦЬ ДЭПУТАТАМІ НІЖНЯЙ ПАЛАТЫ БЕЛАРУСКАГА ПАРЛАМЕНТА. ТАКОЕ МЕРКАВАННЕ Ё ІНТЭРВ'Ю СЛУЖБЕ ІНФАРМАЦЫІ «ЕЎРАБЕЛАРУСІ» ВЫКАЗАЎ ЛІДАР РУХУ «ЗА СВАБОДУ» АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ.

Аляксандр Мілінкевіч падаў каля трох тысяч подпісаў грамадзян за яго вылучэнне кандыдатам у дэпутаты і неабходныя для рэгістрацыі дакументы ва Уручскую акруговую выбарчую камісію Мінска.

Ад самага працэсу зносін з патэнцыяльнымі выбаршчыкамі ў Аляксандра Мілінкевіча засталіся неадназначныя ўражанні: «Дрэна - гэта тое, што краіна ў глыбокай дэпрэсіі, людзі незадаволеныя. Нават бабуля 89 гадоў падышла з простым пытаннем: «Сыночак, а ты за што?» Я адказаў, што я - за перамены. І яна падпісалася. Усе хочуць пераменаў. І старэйшае пакаленне, і маладыя людзі. Але краіна не верыць у магчымасць гэтых пераменаў. Вельмі шкада бо, што нашы дзеці з'яжджаюць з-за таго, што ў іх тут няма перспектывы. Гэта стан ўсеагульнай няўпэўненасці, дэпрэсіі вельмі прыкметна. І для таго, каб нешта мяняць, каб праводзіць рэформы,

краіна павінна кансалідавацца, яна павінна зразумець, што ва ўсіх нас ёсць агульная мэта. Пакуль, мяркуючы па настройах людзей, я не бачу, якім чынам наша грамадства можа пайсці на неабходныя рэформы».

Сярод уражанняў ў палітыка ёсць і пазітыўныя: «Беларускае таварыства сыходзіць ад чорна-белых ацэнак сітуацыі. Раней былі выразныя дзяленні з боку ўлады на сваіх і чужых, сяброў і ворагаў, правільных і няправільных, сумленных і несумленных. Цяпер такога відавочнага дзялення няма. Многія людзі задумваюцца над тым, што калі не будзе вострых дыскусій, калі не будзе прадстаўнікоў розных сіл ва ўрадзе, у мясцовых органах улады, то давядзецца жыць у застоі. Людзі хочуць, каб плюралізм быў не толькі ў грамадстве, але і ва ўладных структурах».

У сваёй праграме Аляксандр

Мілінкевіч робіць акцэнт на неабходнасці еўрапеізацыі Беларусі. На яго думку, настроі ў грамадстве супадаюць з перавагамі еўрапейскіх мадэляў развіцця: «Калі я кажу, што я выступаю за еўрапейскі шлях развіцця, вельмі многія пытаюцца, што будзе з Расіяй? Мы адказваем, што з Расіяй трэба мець адкрытыя, добрасуседскія, празрыстыя адносіны, але не такія, якія ёсць сёння і пастаянна прыводзяць да розных эканамічных войнаў. А еўрапейскі шлях развіцця для нас - гэта ж не ўступленне ў Еўрасаюз у агляднай будучыні. Еўрапейскі шлях развіцця - гэта рух да еўрапейскіх стандартаў. Людзі гэта выдатна разумеюць і жадаюць жыць менавіта па еўрапейскіх стандартах - з еўрапейскімі заробкамі, з еўрапейскім забеспячэннем правоў чалавека, з еўрапейскімі магчымасцямі атрымання адукацыі. Людзі хочуць

менавіта гэтага».

«Я гатовы апынуцца і адзіным, і ў асяроддзі яшчэ некалькіх дэмакратычных дэпутатаў, але думаю, што ўлада да гэтага не гатовая, - адзначае Аляксандр Мілінкевіч. - Улада па-ранейшаму дэманструе, што мае намер ўсё трымаць пад поўным кантролем. Ніводнага нашага прадстаўніка (рэд. - з 52 вылучаных) не ўзялі ў склад участковых камісій, дзе і вырашаецца лёс выбараў. Таму чакаць нечага новагаад гэтых выбараў вельмі складана».

Пры гэтым лідэр Руху «За Свабоду» не спяшаецца заяўляць аб непазбежнай перамозе на маючых адбыцца выбарах: «Трэба быць да ўсяго гатовым. Пасля шматлікіх сустрэч з людзьмі я выдатна разумею, што ўлада мае вельмі нізкі рэйтынг у насельніцтва. Дастаткова якасныя даследаванні паказалі, што ва Уруччы ўлада мае падтрымку ў 17 адсоткаў. Дэмакраты маюць

некалькі больш - 20-25 працэнтаў. Але для таго, каб набраць 50 адсоткаў, трэба класна папрацаваць. Менавіта таму я казаў і кажу, што на выбары трэба ісці абавязкова. Некаторыя ў дэмакратычнай супольнасці лічаць, што як толькі аўтарытарны рэжым сыходзіць, то адразу ж фактычна ва ўладу прыходзяць дэмакраты. А гэта зусім не так. Нічога аўтаматычна адбываецца не будзе. Трэба заваёўваць сэрцы людзей, заваёўваць іх думкі. І рабіць гэта можна толькі чарнавы, пастаяннай, сур'ёзнай працай».

Гатовы Аляксандр Мілінкевіч і да сітуацыі, калі ўлады свядома пойдуць на любыя дзеянні, каб не дапусціць яго ў парламент: «У гэтым выпадку мы паспрабуем даказаць усім у гэтай акрузе і ва ўсёй Беларусі, што мы перамаглі на самай справе, але нас проста пазбавілі гэтай перамогі. Сёння шанец у мяне ёсць, і я буду працаваць толькі на перамогу».

ЧАРГОВАЯ ДЭВАЛЬВАЦЫЯ?

ДЭЖАВЮ: НАЦБАНК ЗНОЎ АБВЯРГАЕ ЧУТКІ АБ ДЭВАЛЬВАЦЫІ

ЁСЦЬ У НАЦЫЯНАЛЬНАГА БАНКА БЕЛАРУСІ СТАРАЯ ТРАДЫЦЫЯ - ПЕРАД ДЭВАЛЬВАЦЫЯЙ АБВЯРГАЦЬ ЧУТКІ АБ ПЛАНУЕМАЙ ДЭВАЛЬВАЦЫІ.

Аднаразовую дэвальвацыю нацыянальнай валюты ў Беларусі праводзілі ўжо тры разы. І кожны раз гэтай падзеі папярэднічалі заявы кіраўніцтва Нацбанка аб тым, што чуткі аб плануемай дэвальвацыі - «качка», трызненне і правакацыя.

Так, у снежні 2008 года, намеснік старшыні праўлення Нацбанка Павел Калаур заявіў газеце «Беларусы і рынак», што «пытанне аб 20%-най дэвальвацыі рубля нават не разглядаецца». Але ўжо 1 студзеня 2009 года стала вядома, што беларуская валюта абвалілася на тыя самыя 20% ...

Перад леташняй травеньскай дэвальвацыяй, кіраўнік Нацбанка Пётр Пракаповіч, таксама заяўляў, што чуткі аб дэвальвацыі з'яўляюцца правакацыяй.

«Перыядычна ўкідваюцца інфармацыя пра тое, што будзе дэвальвацыя, і гэта адбываецца ці ледзь не кожны дзень. Менавіта такім чынам і з'яўляюцца неабгрунтаваныя чуткі аб абясцэнненні нацыянальнай валюты» - казаў Пракаповіч у сакавіку 2011.

«Дэвальвацыі нават у 5% у нас ніколі не будзе» - кляўся тагачасны кіраўнік Нацбанка. «У нас дастаткова вопыту, які мы назапасілі за 15 гадоў, і гэты вопыт кажа пра тое, што гэта дрэннае рашэнне для

беларусаў. Раз дрэннае рашэнне, мы яго выконваць не будзем» - заяўляў Пётр Пятровіч.

Аднак, ужо 23 мая 2011 года пастановай праўлення Нацбанка курс беларускага рубля быў дэвальваваны на 56%

Праз некалькі месяцаў намеснік старшыні Нацбанка Тарас Надольны заяўляў, што «курс у 5000 рублёў матэматычна вывераны і апраўданы эканамічна».

«Я мяркую, што па выніках тыдня, можа быць, паўтары, калі сыдзе спекулятыўны настрой у шэрагу суб'ектаў гаспадарання, курс будзе імкнуцца да адзнакі, разлічанай і пацверджанай пэўнымі матэматычным разлікамі», - заяўляў Надольны ў верасні 2011.

Але ўжо 20 кастрычніка, у выніку аб'яднання двух сесій валютных таргоў афіцыйны рубель абясцэніўся яшчэ на 52% і курс далёра дасягнуў 8680 рублёў.

Нагадаем, што сёння Нацбанк абвясціў трызненнем і правакацыяй апублікаваную «Беларускім партызанам» інфармацыю аб плануемай у агляднай будучыні чарговай дэвальвацыі беларускага рубля.

Такія абвяржэнні ад Нацбанка палохаюць яшчэ больш, чым сама інфармацыя аб плануемай дэвальвацыі.

«Беларускі партызан».

ЕЎРАПЕЙСКІЯ СТАСУНКІ

У МЗС ЛІТВЫ ВЫКЛІКАЛІ ПАСЛА БЕЛАРУСІ

14 жніўня ў Міністэрства замежных спраў Літвы быў выкліканы пасол Беларусі Уладзімір Дразын, якому прадставілі пазіцыю ЕС у сувязі з рашэннем Аляксандра Лукашэнка адмовіць у падаўжэнні акрэдытацыі пасла Швецыі і скасаваць дыпламатычны статус

іншых супрацоўнікаў амбасады.

Як паведамляе МЗС Літвы, Дразына інфармаваў, што пры перагледзе далейшай палітыкі ЕС у дачыненні да Беларусі будучы ўлічаныя і дзеянні адносна шведскіх дыпламатаў і тэндэнцыі ўнутранай палітыкі Беларусі — лёс палітвязняў,

ход будучых парламенцкіх выбараў і становішча грамадзянскай супольнасці. У святле апошніх падзей ЕС мае намер абмяркоўваць далейшае абмежаванне палітычных кантактаў з Беларуссю.

Прадстаўнікі МЗС адзначылі, што Літва, як і ўвесь ЕС,

зацікаўлена ў захаванні нармальнага дыпламатычных адносін з Беларуссю і ўмацаванні супрацоўніцтва ў рамках праграмы Усходняга партнёрства, аднак нармалізацыя адносін залежыць ад далейшых дзеянняў Мінска.

Прэс-служба Руху «За свабоду!»

САЦЫЯЛЬНАЯ ПРАБЛЕМА

ЧАМУ БЮДЖЭТНІКАМ НЕ ПАДНЯЛІ ЗАРПЛАТУ?

ПЛАНАВАНАГА ПАВЫШЭННЯ ТАРЫФНАЙ СТАЎКІ ПЕРШАГА РАЗРАДУ З ПРЫХОДАМ ЖНІЎНЯ НЕ АДБЫЛОСЯ. БОЛЬШ ЗА ТОЕ, АДКРЫТЫМ ЗАСТАЕЦЦА ПЫТАННЕ, ЦІ ПАДНІМУЦЬ ЗАРПЛАТЫ ЁЎ ВЕРАСНІ.

Як вядома, Аляксандр Лукашэнка даручаў павысіць тарыфную стаўку першага разраду, і адпаведна, зарплату бюджэтнікам, 1 жніўня і ў кастрычніку. Аднак, як адзначыў 25 ліпеня намеснік міністра фінансаў Максім Ермаловіч, «калі абдудзецца чарговае павышэнне тарыфнай стаўкі першага разраду, у жніўні або пазней, будзе вядома ў бліжэйшыя дні, калі будзе прынята рашэнне аб тактыцы паводзінаў у частцы павышэння тарыфнай стаўкі першага разраду. Магчыма, пакуль неабходнасці павышаць заработную плату і не будзе».

Пры гэтым ён дадаў, што калі магчымасці бюджэту дазваляць, можна будзе зрабіць «некалькі больш высокае, чым узровень інфляцыі, павышэнне тарыфнай стаўкі першага разраду». Намеснік міністра таксама нагадаў пра абавязальніцтва Беларусі перад крэдыторам - Антыкрызісным фондам ЕўрАзЭС, у тым ліку па зарплате. «У нас доля работнай платы ў агульных выдатках бюджэту павінна заставацца на ўзроўні 2011 года», - сказаў намеснік міністра.

Можна было б выказаць здагадку, што рашэнне аб павышэнні стаўкі першага разраду з 1 жніўня будзе прынята ў бліжэйшыя дні заднім лікам. Так, напрыклад, ад-

былося з апошнім павышэннем: 1 мая 2012 года тарыфная стаўка першага разраду павысілася на 5% (з 200.000 да 210 тысяч рублёў), але адпаведная пастанова Саўміна было падпісана 4 траўня.

Аднак на нарадзе па пытанню ўдасканалення дзейнасці органаў пракуратуры 3 жніўня Аляксандр Лукашэнка паведаміў, што ў Беларусі плануецца павысіць заробак работнікаў бюджэтнай сферы і ваенных з 1 верасня.

«Што тычыцца грашовага забеспячэння, мы ўвесь час рухаемся ў гэтым кірунку. З 1 верасня яшчэ ажыццявім зрух для вайскоўцаў і работнікаў бюджэтнай сферы. Але толькі ў залежнасці ад наяўнасці рэсурсаў. Друкаваць грошы нельга», - заявіў Лукашэнка.

У цэлым плануецца, што з 1 верасня сярэдняя заробатная плата па краіне ў бюджэтнай сферы складзе 3,2 млн. рублёў.

У студзені-чэрвені сярэднямесячная налічаная зарплата склала 3 млн. 262,6 тыс. рублёў (393 далараў), у тым ліку ў чэрвені - 3 млн. 752,1 тыс. (452).

І ўсё ж, чаму не павялічылі тарыфную стаўку першага разраду з 1 жніўня?

Эканаміст Аляксандр Сінкевіч звярнуў увагу на тое, што за апошнія дзесяцігоддзе і нават больш

у Беларусі ўпершыню не падвысілі заробак перадавыбарамі. Ён лічыць, што ў які адбыўся адбілася супярэчнасць паміж ліберальным крылом ўрада, якое схільна праводзіць жорсткую крэдытна-грашовую палітыку, і тымі, хто працягвае палітыку мінулых гадоў. Як лічыць суразмоўца Naviny.by, прыхільнікі нярынкавага курсу губляюць свае пазіцыі.

«Можна сказаць, што было прынята палавіністае рашэнне - памер пенсій павялічылі, а заробкі пакінулі на тым жа ўзроўні. Ва ўладаў няма ўпэўненасці, як мне здаецца, што праз месяц-два не даведзецца праводзіць нейкія экстранныя мерапрыемствы ў сферы крэдытна-грашовай палітыкі, - кажа Аляксандр Сінкевіч. - Увосень можна чакаць 1. Непрыемнасцяў для Беларусі ад уступлення Расіі ў СГА, не выключаны таксама перагляд энергетычных пагадненняў РФ і Беларусі. У чыноўнікаў ёсць асцярогі, што на эканоміку Беларусі можа аказаць негатывны ўплыў і еўрапейскі крызіс».

Дырэктар Даследчага цэнтра ІПМ Аляксандр Чубрык выказаў надзею, што факт стрымлівання росту работнай платы сведчыць «аб ўсведамленні ўрадам негатывных наступстваў неабгрунтаванага павелічэння даходаў насельніцтва».

Алена Спасюк.

ПЛЮШАВЫ ДЭСАНТ

ШВЕДСКАЕ МЗС АБВЯРГАЕ ЛУКАШЭНКУ

МІНІСТЭРСТВА ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ШВЕЦЫІ ФАКТЫЧНА АБВЯРГАЕ ЛЮБОЕ СВАЁ ДАЧЫНЕННЕ ДА АКЦЫІ З «ДЭСАНАТАМ» НА БЕЛАРУСЬ ПЛЮШАВЫХ ЦАЦАК.

У адказ на пытанне БелаПАН кіраўнік прэс-службы замежнапалітычнага ведамства краіны Андэрс Ёрле заявіў:

«Пасля кантактаў з нашым пасольствам у Мінску магу адзначыць, што ні пасольства, ні МЗС Швецыі не ўдзельнічалі ні ў падрыхтоўцы, ні ў ажыццяўленні палёта са шведскімі грамадзянамі і плюшавымі мішкамі на тэрыторыю Беларусі».

9 жніўня Аляксандр Лукашэнка абвінаваціў шведскую амбасаду ва

ўдзеле ў падрыхтоўцы палёту: «Калі мы пачалі расследаваць (пасол хай не круціцца, што ён дэмакратыю ў нас абараняе), тыя, хто прыязджалі і рыхтавалі парушэнне дзяржаўнай мяжы, працавалі разам з пасольствам. У нас ёсць гэтакі доказы. Следчыя іх прадставілі». «Таму мы яшчэ раз-бярэмся, якую ролю адыграла любое шведскае пасольства ў гэтым інцыдэнце», — сказаў ён.

БелаПАН.

СПАРТЫЎНЫ РАКУРС

АЛІМПІЯДА ЁЎ ЛОНДАНЕ СТАЛА ГОРШАЙ ЁЎ СУВЕРЭННАЙ ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ

Чамусьці здаецца, што кіруючыя прадстаўнікі афіцыйнай беларускай дэлегацыі на Алімпіядзе ў Лондане, нягледзячы на завяршэнне Гульняў, аддалі перавагу б на некаторы час затрымацца ў брытанскай сталіцы, а не вяртацца ў Менск - што называецца, пераседзец бур, пакуль яна не сціхне.

Бо па выніках выступлення нашай зборнай у Лондане чыноўнікам Міністэрства спорту і Нацыянальнага алімпійскага камітэта трэба будзе, мяркуючы па ўсім, вельмі сур'ёзна размова з кіраўніком дзяржавы.

На Алімпіядзе ў Лондане беларусы заваявалі 12 медалёў: 2 залатыя, 5 сярэбраных і 5 бронзавых. Шмат гэта ці мала для такой краіны як Беларусь? На гэты конт існуюць розныя пункты гледжання. Аднак факт застаецца фактам - цяперашнія Гульні сталі горшымі ў суверэннай гісторыі нашай дзяржавы.

Так, на Алімпіядзе 1996 года ў Атланце беларускія спартсмены заваявалі 15 медалёў (1 залаты, 6 сярэбраных, 8 бронзавых), на Алімпіядзе-2000 у Сіднеі - 17 (3, 3, 11), на Алімпіядзе-2004 у Афінах - 14 (2, 5, 7), на Алімпіядзе-2008 у Пекіне - 19 (4, 5, 10).

Магчыма, цяперашні вынік (які, будзем аб'ектыўны, не настолькі ўжо горш папярэдніх) і «пракаціў» б, калі б не разрэкламаваная задача 25 медалёў, пастаўленая не кім-небудзь, а самім прэзідэнтам. На фоне заяўленых 25 узнагарод, 5 з якіх павінны былі быць залатымі, 12 медалёў (дзве з якіх залатыя) і сапраўды выглядаюць несалідна.

9 жніўня Аляксандр Лукашэнка, які, нагадаем, з'яўляецца і прэзідэнтам НАК, выказаў незадаволенасць выступам беларусаў на Гульнях: «Мы разам з расейцамі пакуль правальваем Алімпіяду. Яны, вядома, шмат медалёў заваявалі, але не столькі, колькі павінны былі.

І мы таксама «. На думку Лукашэнкі, у беларускім спорце хапае праблем і недастаткова выкарыстоўваецца існуючы патэнцыял, ёсць прэтэнзіі і да трэнераў, і да спартсменаў, і да арганізатараў. «У нас ёсць і аб'екты, ёсць і магчымасць, і сродкі вылучаючы, але ў грэблі, цяжкай атлетыцы, спартыўнай гімнастыцы - мы ўжо страцілі гэтыя пазіцыі. Але ж база добрая, трэнеры ёсць, чаму не працуем?» - адзначыў прэзідэнт.

Увогуле, мяркуючы па інтанацыях кіраўніка НАК, разбор палётаў трэба будзе дэталёва і грунтоўна, а для кагосьці, верагодна, ён можа стаць і фатальным.

Тут можна правесці пэўныя аналогіі з вясновым выступленнем беларускай зборнай на чэмпіянаце свету па хакеі. Гэты від спорту даўно стаіць асабняком у нашай краіне і знаходзіцца пад асаблівым, пільнай увагай прэзідэнта. Нагадаем, перад нашымі хакеістамі стаяла задача траплення ў васьмёрку, а беларусы занялі толькі 14-е выніковае месца. Пры гэтым з-за гэтак слабага выніку наша каманда апусцілася на 13-ю пазіцыю ў сусветным рэйтынгу і страціла шанцы прыняць дома алімпійскі кваліфікацыйны турнір. У выніку, старшыня федэрацыі хакея Яўген Ворсін падаў у адстаўку, а памочнік прэзідэнта па пытаннях фізічнай культуры, спорту і развіцця турызму Ігар Заічкоў ініцыяваў зняццё з пасады генеральнага мэнэджара зборнай Уладзіміра Сафонава.

Цікава, што выбары новага кіраўніка ФХРБ, раней намечаныя на сярэдзіну ліпеня, былі перанесеныя на «пасля заканчэння Алімпійскіх гульняў-2012 у Лондане». Цяпер жа, магчыма, выбіраць новага старшыні ФХРБ будзе ўжо новае кіраўніцтва спартыўнай галіны ...

Аляксандр Ванковіч, БЕЛАПАН.

МІЖНАРОДНАЕ НАЗІРАННЕ

ЦІ ЗМОЖА ЛУКАШЭНКА ДЫКТАВАЦЬ СВАЕ ЁМОВЫ АБСЭ?

НА СУСТРЭЧЫ З МІНІСТРАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РАСІІ АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА ПАДВЕРГНУЎ ПАРЛАМЕНЦКУЮ АСАМБЛЕЮ АБСЕ КРЫТЫЦЫ ЗА ПРЫЗНАЧЭННЕ МАТЭА МЕКАЧЧІ КІРАЎНІКОМ МІСІІ НАЗІРАЛЬНІКАЎ ЗА МАЮЧЫМІ АДБЫЦЦА ВЫБАРАМІ ЁЎ БЕЛАРУСІ. ЧЫМ НЕ ДАГАДЗІЎ БЕЛАРУСКАМУ ПРЭЗІДЭНТУ КІРАЎНІК НАЗІРАЛЬНІКАЎ АБСЕ, ВЫСВЯТЛЯЕ «ЗАЎТРА ТВАЁЙ КРАІНЫ».

«Думаю, што маглі б знайсці больш дасведчанага чалавека ў частцы Беларусі і сітуацыі ў Рэспубліцы Беларусь. Мы ўважліва зараз вывучаем усе гэтыя пазіцыі і, вядома ж, будзем адпаведным чынам рэагаваць», - заявіў Лукашэнка на сустрэчы з Сяргеем Лаўровым.

Сябра рады праваабарончага цэнтра «Вясна» Таццяна Равяка не выключыла, што абурэнне беларускага кіраўніка выклікаў сам факт таго, што Матэа Мекаччы займае пасаду старшыні камітэта па правах чалавека ПА АБСЕ.

- Выбарчы працэс будзе ацэньвацца ў тым ліку і з пункту гледжання сітуацыі з правамі чалавека. А сло-

вазлучэнне «правы чалавека» дзейнічае на кіраўніцтва Беларусі, як чырвоная ануча на быка. Гэта адна з прычын такой негатывнай рэакцыі, - лічыць Таццяна Равяка.

На думку палітолага Валерыя Карбалевіча, адчуваючы падтрымку Расіі і іншых дзяржаў СНД, беларускае кіраўніцтва спрабуе навязаць Захаду сваю волю.

- У АБСЕ ўваходзяць усе постсавецкія дзяржавы. Расея і Беларусь ужо не першы год спрабуюць змяніць палітыку гэтай арганізацыі, узмацніць свае пазіцыі, навязаць сваю парадак дня, - адзначае аналітык.

Расійскія дыпламаты не раз заяўлялі: гэта няправільна,

калі АБСЕ на першае месца ставіць правы чалавека.

- Масква лічыць, што АБСЕ павінна займацца, перш за ўсё, бяспекай і эканомікай. Вакол гэтага ідзе даўні канфлікт, - нагадвае Валерыя Карбалевіч.

На думку палітолага, афіцыйны Мінск хацеў бы бачыць кіраўніком місіі назіральнікаў прадстаўніка постсавецкіх дзяржаў: пажадана расіяніна, ці казаха, або ўзбека, а ў ідэале - туркменаў.

- Так што тут справа не ў персаналіях, а ў тым, што Лукашэнка хацеў бы навязаць свае ўмовы АБСЕ, - рэзюмее эксперт.

Генадзь Косараў, «Заўтра тваёй краіны».

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 37455, маб. +375292184739 Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 16.08.2012 у 18.25. Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў. Друкуецца на ўласным абсталяванні. Распаўсюджваецца бясплатна дабрахвотнікамі.